

СТАХАНАЎЦЫ ХЛЕБАПЯЧЭННЯ НА ПРЫЁМЕ Ў СТАРШЫНІ СНК БССР тав. ГАЛАДЗЕДА

9 студзеня ў зале пасаджэнняў СНК БССР сабраліся стыханаўцы хлебапякарнай прамысловасці з 10 гарадоў рэспублікі—Менска, Гомеля, Магілёва, Бабруйска, Віцебска, Барысава, Полацка і інш., каб раскаваць старшыні Соўнархома тав. Галадзеду аб дасягненнях у хлебапачэнні і аб разгортванні стыханаўскага руху.

На прыёме прысутнічала 88 чалавек, сярод якіх 44 стыханаўцы, 14 дырэктароў хлебазаводаў, 4 сакратары парткомаў, 5 старшын заўкомаў, дырэктар трэста «Белпромхлеб» тав. Барануоў, намеснік ушаўнаважанага Наркамхара прома па БССР тав. Рынцін, Нарком гандлю тав. Курзіч, старшыня ЦП Саюза рабочых хлебапякарнай прамысловасці тав. Пяршунуоў і 21 чалавек фізкультурнікаў хлебазаводаў, якія прышлі на лыжах у Менск.

Тав. Барануоў раскавае тав. Галадзеду аб дасягненнях хлеба-

пякарнай прамысловасці БССР. Калі ў 1931 годзе было выпечана 71.000 тон хлеба, то ў 1935 годзе яго выпечана 223.000 тон.

Зараз ёсць 10 добра абсталяваных хлебазаводаў, 7 механічных хлебапякараў. Выпякаеша 45 гаўткаў рознага хлеба і булачных вырабаў. Разгортваюць стыханаўскага руху пачынаючы з якасць хлеба. Але яшчэ не усё добра. Выбае і дрэнная якасць выпечкі хлеба. Мы павінны даць прапоўным смачны і добры хлеб.

Булавінкі стыханавец Шчадрынскі (Менск), які мае 42 гады вытворчага стажу, раскавае аб цяжкім мінулым, калі яму прыходзілася працаваць у прызавікаў у сырэх і цёмных падвалах. «А цяпер я працую, — кажа тав. Шчадрынскі, — у добрым і чыстым памешанні. Думаю пераходзіць на якасць, асабліва на таварна-прававаць стыханаўскімі метадамі,

то аб гэтым і думаць перастаў. Я цяпер працую на 5 печках і зарабляю 400 рублёў у месяц замест ранейшых 180 рублёў».

— Мне, як комсамольцу, было сорамна, што я не стыханавец, — гаворыць пекар Навіцкі з першай механічнай менскай пякарні. — Вывучаючы металы пачаў стыханаўца Сонцава, я з трох пячэй перайшоў на 7—8. Мне праміравалі паёмам і абстапоўкай. Думаю куніць пятафон.

У вольны час займаюся ў шко-ле, кавецкую клуб, кіно, тэатр, танцую. Зарабляю больш за дырэктара — 120 рублёў.

— Быў чорнарабочым. Цяпер стар майстрам стыханаўцам, расказае 19-гадовы брыгадзір тав. Кухаранка з гомельскага хлебакамбіната. — Раней мая брыгада абслугоўвала 6 печэй, а зараз— 13. Зарабляю цяля 500 рублёў, а раней меў усяго 150 рублёў. Абяпаю, што мая брыгада будзе стыханаўскай, што наш хлеб будзе смачным, выскокаякасным.

З вялікай пачынаю, спатканы бурнымі явланнямі, выступіў тав. Галадзед, які паставіў рад практычных задат перад стыханаўцамі хлебапачэння, за вырашанне якіх яны павінны змагацца ў 1936 годзе.

З поўным тэкстам дакумента можна азнаёміцца ў бібліятэцы